

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΓΛΛΟΝ

TIMATAI

Δεκτῶν 15
261—Γραφεῖον ὅδ. Ἐρμοῦ—261

Οι μεταβάλλοντες κατοικίαν Συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται γὰρ εἰδοποιώσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαίρως πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλου.

Μεγάλως χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀμετος ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ μέλλοντος αὐτῶν προορισμοῦ. Εἶναι τῆς ὑψίστης σημασίας δι' αὐτοὺς νὰ λάβωσι τὴν ἐντύπωσιν τοῦ στιγματοῦ τοῦ μεγάλου ἐνεστῶτος τῆς ζωῆς αὐτῶν. «Ίδον τώρα καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ίδον τώρα ἡμέρα σωτηρίας. Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας». «Ο Θεὸς ὅστις ὑπεσχέθη αἰώνιον ζωὴν εἰς τὸν μετανοοῦντα, δὲν ὑπεσχέθη ἑτέρων ἡμέραν καθ' ἥν νὰ μετανοήσῃ τις». «Ἐκ τῆς παρούσης ὡρας ζωῆς ἡ αἰώνιότης ἐξαρτᾶται. Ἐν τῇ κρισμῷ στιγμῇ τῆς νυκτὸς ἔκεινης, ἐν ἔτει 1741, ὅταν ὁ κόμης Λεσσωχ ἐπήγειρε νὰ ὀδηγήσῃ τὴν πριγκίπησσαν Ἐλισσάθετ τῆς Ρωσίας εἰς τὸ ἀνάκτορον, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κενοῦ θρόνου, εὗρεν αὐτὴν ἀναποφάσιστον καὶ ἀρνουμένην νὰ μεταβῇ. Τοῦτο ίδων δικόμης ἀνέσυρε δύο εἰκόνας, τὰς ὁποίας διέταξε νὰ τῷ παρασκευάσωσι, καὶ ἔθηκεν αὐτὰς ἐνώπιον αὐτῆς. Ἐν τῇ μιᾷ, εἶδεν ἔσυτὴν ὑπὸ τὸ βασανιστήριον, καὶ τὸν κόμητα ἐπὶ ἐνὸς ἱκριώματος· ἐν τῇ ἑτέρᾳ εἶδεν ἔσυτὴν ἀναβαίνουσαν εἰς τὸν θρόνον ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ λαοῦ. Ἐπέτειςεν αὐτῇ νὰ ἐκλέξῃ τὴν θέσιν τῆς. Ἐξελέξατο τὸν θρόνον, καὶ τῇ ἐπαύριον ἦτο αὐτοκράτειρα πασῶν τῶν Ρωσιῶν. Δὲν πρέπει διεν καὶ ἡμεῖς νὰ πράξωμεν δύοις;» Άς θέσωμεν ἐνώπιον ἡμῶν ἀφ' ἐνὸς τὴν μέλλουσαν αἰώνιαν βάσανον, καὶ ἀφ' ἑτέρους τὰς τιμὰς καὶ τὴν χαρὰν ἡτις περιμένει ἡμᾶς ἐκνῶμεν πιστοί καὶ εὐλαβεῖς· καὶ ἀς ἐκλέξωμεν. «Ἐως πότε χωλαίνετε μεταξὺ δύο φρονημάτων; ἐὰν δὲ Κύριος ἡναι Θεός, ἀκολουθεῖτε αὐτὸν· ἀλλ' ἐὰν δὲ Βάσαλ, ἀκολουθεῖτε τοῦτον». «Εἴθε, λέγει ὁ Χριστὸς εἰς τὴν ἐν Ακοδικείᾳ ἐκκλησίαν,

νὰ ἦσο ψυχρὸς ἢ ζεστός· οὔτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω νὰ σᾶς ἔξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου».

ΜΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΓΑΜΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΣΙΝΑΙΣ

«Ἡ μνηστεία ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τῆς Σινικῆς, ἡτις γίνεται παρὰ τῶν γονέων χωρὶς τῆς γνώσεως ἡ συναντέσεως τῶν κυρίων ἐνδιαφρομένων μερῶν, εἶναι οὐχ ἡττον ὑποχρεωτικὴ αὐτοῦ τοῦ γάμου. Δὲν δύναται νομίμως νὰ διαχρηγηθῇ καὶ σπανίως ματαιοῦται. Εἶναι συνηθέστερον εἰς τὸν σύζυγον νὰ πωλήσῃ τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἢ ὅσον εἰς τὴν κόρην νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑποσχέσεων τὰς ὁποίας οἱ γονεῖς ἐποίησαν δι' αὐτήν. Ἡ μόνη προσφυγὴ ἡτις ἀφίεται εἰς νυμφευθεῖσαν μετὰ συζύγου μισουμένου εἶναι νὰ αὐτοχειριασθῇ, ἢ νὰ διάγῃ τοσοῦτον ἀπρεπῆ βίον ὃστε νὰ πωληθῇ εἰς ἔτερόν τινα ἀνδρα.

Ίδου δὲ καὶ ιστορικὸν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου: Πλούσιός τις ζῶν παρὰ τῇ ἐπαρχίᾳ Φάου Θάϊ εἶχε πρωτεύουσαν σύζυγον, καὶ διαφόρους ἄλλας δευτερουσύνας συζύγους. Ἡ πρώτη εἶχεν ἔνα μόνον υἱὸν, ἐνῷ αἱ ὑποδεστεραι εἶχον διαφόρους. Ἡμέραν τινα εὗπορος ἀνθρωπος, ἐκ πόλεως ἀπεχούσης μίαν ἡμέραν, ἥλθε δι' ὑποδέσεις του εἰς Φάου Θάϊ, καὶ ἐκάθισε συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ ἀνωτέρω κυρίου ἐν τῷ γραφείῳ του ἐνῷ δὲ υἱὸς τῆς πρωτεύουσας συζύγου τότε ζωηρὸς τετραετής παῖς, ἔπαιζε περὶ τὸ δωμάτιον. Τὸ κάλλος τοῦ παιδὸς εἶλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπισκέπτου, καὶ ἀνέφερεν διτὶ καὶ αὐτὸς εἶχε θυγατέρα τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Συμφωνία μετ' οὐ πολὺ ἐκλείσθη μεταξὺ τῶν δύο πατέρων καθ' ἥν τὰ τέκνα θὰ ἐνυφεύοντο διτανή δέουσα ἡλικία ἥρχετω, πρὸς τοῦτο δὲ ἐτελέσθησαν αἱ ἀναγκαῖαι τῆς μνηστείας τελεταί. Μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν οὐδεμία ἔκτοτε ἔλαβε χώραν συνάφεια ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ κόρη ἀνεπτύχθη δι'

έξαιρέτου καλλονῆς καὶ εὐφυτάς πεπρικισμένη, ἵτον
ἔμπειρος εἰς τὴν διὰ βελόνης ἐργασίαν καὶ ἡδύ-
νατο ν' ἀναγινώσκη καὶ νὰ γράφῃ. Ὅταν ἡτο δεκα-
χαετής, ἥλθεν ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου της, καὶ ἤθυ οἱς
τὴν οἰκίαν τῆς πενθερᾶς της. Ἡ μήτηρ αὐτῆς παρε-
σκεύασε τὴν νυμφικὴν ἀποσκευὴν συνισταμένην ἐκ πεν-
τακοσίων ἐνδυμασιῶν, μετὰ πολλῶν ἀδημαντίνων κο-
σμημάτων, καὶ ἔξαιρέτων ἀλλων συσκευῶν προσφόρων
εἰς τὰς ἐνασχολήσεις τὰς ὄποιας ἦγάπα καὶ ὁ πενθε-
ρός της ἐδαπάνησε χίλια δολλάρια εἰς εὐτρέπισιν τοῦ
νυμφικοῦ αὐτῆς θαλάμου καὶ εἰς περιποίησιν τῶν εἰς
τὸν γάμον προσκεκλημένων.

Πλούσιαι καὶ καλῶς ἀνατεθραμμέναι νῦμφαι μετ' ὄλγιγων ἀναστρέφονται ἀνθρώπων. Ἀφιχθεῖσα εἰς τὴν οἰκίαν τῆς πενθερᾶς της, ὅπερ κατέλιπε τὸ δωμάτιον ἐπὶ μῆνας. Ἐδαπάνα τὸν χρόνον αὐτῆς ἀναγινώσκουσα, κεντῶσα, ἴχνον γραφοῦσα, ὑπηρετεῖτο δὲ ὑπὸ

τεσσάρων θεραπαινίδων, δύο ἐκ τῶν ὄποιών εἰχον δοθῆ αὐτῇ ὑπὸ τῆς μητρὸς καὶ δύο ὑπὸ τῆς πενθερᾶς. Κατὰ τὸ τέλος τῶν τεσσάρων μηγῶν οὐδέποτε εἶχεν ἔδει ἡ ἀκούσει περὶ τοῦ συζύγου της. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτο εἶναι σύνηθες διὰ τὴν μητέρα τῆς νύμφης νὰ στέλλῃ φορεῖν καὶ νὰ προσκαλῇ τὴν θυγατέρα της νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ ἐπισκεψθῇ τοὺς γονεῖς της, ἀλλ᾽ ἡ κόρη ἀπέρριψε τὴν πρόσκλησιν τῆς μητρὸς διότι ἦτο ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν προτέρων φίλων της περὶ τῆς ἐνεστώσης αὐτῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Δὲν ἥδυνατο ἐπὶ τοσοῦτον ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς σεμνῆς ἐκείνης σιωπῆς τῆς ἀρμοζούσης εἰς νέαν γυναῖκα ὥστε γάλιποθάλη ἐρωτήσεις δ-

Ο ΒΕΝΙΑΜΗΝ ΔΙΣΡΑΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΥΔΙΣΜΟΥ

Αναντίρροπτον εἶναι, ὅτι καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ πανταχοῦ, ἡ τῶν πραγμάτων θέσις παρίσταται εἰς τοὺς πιστούς ὑπὸ ζοφερὰν καὶ λύπης πρόξενον θέαν!

Αμφιβολίαι καὶ ἀρνησις ἐνεργοῦ προνοίας διδάσκου-
ται, ὁ δὲ λεγόμενος ὑλισμὸς ὑπερισχύει. Αλλ' εἰς τοὺς
φρονοῦντας, ὅτι ἀθεϊστικὴ κοινωνία, ἔστω αὕτη ἐξευ-
γενισμένη καὶ ἐρασμία, εἶναι ἵκανὴ πρὸς ποδηγέτησιν
τῶν ἀνθρώπων, παρατηροῦμεν ὅτι ἐν αὐτῇ ταύτῃ συ-
νυπάρχει καὶ ὁ σπόρος τῆς ἀναρχίας, αὐτὴ δὲ ἡ ὄψις
τῆς σημερινῆς θέσεως τῶν πραγμάτων ἡ πλήρης κα-
ταγοντεύσεως τὸ ἀποδεικνύει.

Ἡ ταραχὴ αὕτη τῶν πνευμάτων τῶν ἔθνων ἀποδοτέα εἰς δύο αἵτιας, πρῶτον εἰς τὴν προσβολὴν τοῦ θείου τῶν Γραφῶν ὑπὸ Γερμανῶν, καὶ δεύτερον εἰς τὰς νεωτέρας ἐπιστήμας καὶ τὰς ἀνακαλύψεις, αἱ δόποιαι ἐν βίᾳ καὶ ἀνευ μελέτης ἔξελήθησαν ὡς ἀσυνεπεῖς μὲ τὰς προαιωνίας πεποιθήσεις μας καθόσον ἀφορᾶ εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ Πλάστου καὶ τοῦ πλάσματος· ὁ σῆμερον ἀνθρωπος καταβάλλει μεγαλητέρων πουδὴν καὶ ἔρευναν εἰς τὴν ἔξετασιν τῶν θείων χρη-

Ἐμήνυσεν εἰς τὸν πατέρα της νὰ ἔλθῃ, δοτις ἴδων τὸν ἀθλιὸν ἐκεῖνον ἄνδρα, κατεθλίξῃ. Ἐλαβε τὴν γραφίδα τῆς θυγατρός του καὶ ἔγραψε, «Θύγατερ εἶναι ἡ συμῶν παρὰ πρότερον, εἰναι δὲ τοῦτο λίαν ἐπιθυμητὸν καθότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει ἀτίσιος καὶ θέλει ἐπιζήσει τῶν Κόσμων.

τύχη σου», καὶ τῇ ἔδωκε τὸ χαρτίον καὶ ἀνεχώρησεν οἴκαδε χωρὶς ἄλλην νὰ προφέρῃ λέξιν.

Τὰ σκεπτικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνακαλύψεων τῶν ἐπιστημῶν καὶ τὸ συνταράττον τὸν νοῦν αἰσθημα, δῆτα ταῦτα δὲν δύνανται νὰ συνυπάρξωσιν. μετὰ τῶν παλαιών ήμῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, πηγάζουσιν ἐκ τοῦ δῆτι μέγας ἀριθμὸς τῶν λαβόντων γνῶσιν τῶν φυσικῶν τούτων ἀληθειῶν δὲν εἶναι ἔξισου καλῶς πεφωτισμένος ἐπὶ τῆς παρελθούσης καὶ παλαιοτάτης ιστορίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐκπεπληγμένοι οἱ τοιούτοι καὶ δλῶς ἀπροετοίμαστοι, αἴροντος ἀνέδυσαν ἐκ τῆς ἀμαθείας, καὶ φθάσαντες εἰς βαθύν τινα γνώσεως καὶ πληροφορίας μὲν ἔκπληκτον λογικὸν καὶ τεθαμβωμένοι ωχυροῦντο ὅπισθεν τῆς θεωρίας, θὴν ἀποκαλοῦσι πρόσδον ἐκ συνθήκης, ἐκάστη δὲ νέα ἐπιστημονικὴ ἀνακαλύψις τοὺς ἀπομακρύνει ἔτι μᾶλλον τῆς ἀρχικῆς ὁδοῦ τῆς θεοπνευστίας· πλὴν οὐδεμία θεωρία είναι τόσον σφαλερὰ ὅσον ἡ θεωρία, ὅτι αἱ παροῦσαι γενεαῖ ἔχουσι προνομιοῦχον τινα ἴδιότητα, ἢ ὅτι διακρίνονται ἐπὶ ἐνδοξοτάταις ἀνακαλύψεις, τούναντίον ἡ ἀλήθεια διδάσκει, ὅτι αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀνακαλύψεις συνεβάδισαν πάντοτε συγχρόνως καὶ κανονικῶς μετὰ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ ἀποκαλύψεως τῶν πνευματικῶν ἀληθειῶν.

Οὐδεὶς εῦ φρονῶν, λόγου χάριν, διατείνεται, διτὶ ὁ τύπος εἶναι ἀνακάλυψις θαυματιώτερά τῆς γραφῆς ή ἡ "Αλγεβρά τῆς γλώσσης, διποίαν δὲ θέσιν ἔχει ἡ ἀνακάλυψις χημικῆς τινος οὐσίας ἀπέναντι τῆς μεγάλης τοῦ πυρὸς καὶ τῶν μετάλλων; Εἴναι χυδαία ἡ δοξασία, διτὶ αἱ μεγάλαι ἀστρονομικαὶ ἀνακαλύψεις χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ Γαλιλαίου τοῦ ὑπὸ τῶν μοναχῶν φυλακισθέντος, ὁ Ἐπιπαρχος διτὶ ἥκμασε πρὸ τοῦ Κυρίου Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταξὺ ἄλλων μεγίστων ἀνακαλύψεών του προσδιορίσας καὶ τὰς Ἰσημερίας, δικαίως καταλογισθήσεται μετὰ τῶν Κέστερ καὶ Νευτόνων ὁ δὲ Κοπέρνικος ὁ πατήρ τῆς οὐρανίου ἐπιστήμης δρυολογεῖ ἔχυτὸν ἐν τοῖς ἀθηνάτοις συγγράμμασί του ὅπαδὸν καὶ μαθητὴν τοῦ Πυθαγόρα τοῦ ὄποιον τὸ σύστημα ὑποστηρίζει καὶ διδάσκει ἀκόμη καὶ τὰ νεώτατα συστήματα καὶ αἱ δοξασίαι τῆς ἡμέρας ἐπὶ τῆς γενέσεως τῶν δύντων μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας καὶ τεφωτισμένης ἐρεύνης, ἀνάγονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ ἀτόμου τοῦ Ἐπικούρου, καὶ τὴν θεωρίαν τῆς μονάδος τοῦ Θελή.

Αἱ ἐπιστημονικαὶ καὶ αἱ πνευματικαὶ ἀλήθειαι κα-
τέβησαν πάντοτε ἐξ οὐρανοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· ὁ ἄν-
θρωπος δὲ γανικῶς ἀπαιτεῖ ἀμέσους καὶ ἀπ' εὐθείας
σχέσεις μετὰ τοῦ Πλάστου του καὶ δὲν ἔθελεν εἰσῆκει
ώς εἶναι πλασμένος, ἐὰν αἱ κλίσεις του δὲν ικανο-
ποιηθῶσι.

Δυνάμεθικ ἵσως νὰ κατημετρήσωμεν καὶ νὰ διῆλθομεν τὸν Ἡλιον καὶ τοὺς ἀστέρας; ἀλλ᾽ ὁ ἀνθρώπος γινώσκει καλῶς, ὅτι εἶναι πλάσμα Θεοῦ καὶ εἰς τὰς ἀμηγανίκας του ἀξίποτε θέλει καταφέύγει καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Πατέρα αὐτοῦ τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

**ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΓΡΑΝΤ
ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ**

‘Ο στρατηγὸς Γράντ καὶ ἡ κυρία Γράντ ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῆς αὐτοκρατείρας τῇ 4 Ιουλίου (ν). Μετὰ ἐγκάρδιον δεξίωσιν ὁ Μικάδος προσεφώνησε τῷ στρατηγῷ διὰ λέξεων ὃν ἡ μετάφρασις ἔχει ως ἐξῆς : «Τὸ ὄνομά σας εἰναι γνωστὸν ἡμῖν πρὸ πολλοῦ καὶ πολὺ χαίρομεν βλέποντες ὑμᾶς. » Ἐνῷ κατείχετε τὸ ὑψηλὸν ὑπόδγημα τοῦ Προέδρου τῶν Ὕνωμένων Πολιτειῶν ἐπεδιψήλευσατε τοὺς ἡμετέρους συμπολίταις ἰδίαιτέρων εὔγοιων καὶ περιποίησιν· καὶ δταν ὁ πρεσβευτὴς ἡμῶν, Ἱεροκύριας, ἐπεσκέψητο τὰς Ὕνωμένας Πολιτείας ἔλασθε τὰς μεγαλητέρας παρ’ ὑμῶν περιποιήσεις. Η εὐγένεια αὕτη ἦν ἐδείξατε πρὸς ἡμᾶς πάντοτε παρ’ ἡμῶν ἐξετιμήθη. Ἐν τῇ περιηγήσει ὑμῶν κύκλῳ τοῦ κόσμου ἐφίλασσατε εἰς τὴν χώραν ταύτην, καὶ πάστης τάξεων ἀνθρώπους χαίρουσι καὶ εἰναι εὐτυχεῖς νὰ σᾶς ὑποδεχθῶσιν. Πιστεύω δτι κατὰ τὴν διαιρονήν σας ἐν τῷ χώρᾳ ἡμῶν θὰ εὑρετε πολλὰ τὰ εὐχάριστα. Εἰλικρινῶς ἔχομεν εὐχαρίστησιν ὑποδεχόμενοι ὑμᾶς, ιδίᾳ μάλιστα κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας, ἐδ’ ἥ καὶ συγγαίρομεν ὑμῖν».

Ο στρατηγός ἐποίησε κατάλληλον ἀπάντησιν δι τῆς συνήθους αὐτῷ βραχυολογίας εἰπών ἐν αὐτῇ κα ταῦτα, «**Η Αμερικὴ εἶναι ὁ ἀμεσος ὑμῶν γείτων καὶ θέλει πάντοτε συμπαθεῖ πρὸς τὴν Ιαπωνίαν κα ὑποστηρίζει αὐτὴν εἰς τὰς πρὸς τὴν πρόσοδον αὐτῆς προσπαθείας**. Τὴν ἔσπεραν παρετέθη γεῦμα τῷ στρα τηγῷ Γράντ παρὰ τῶν πυρεπιδημώντων Αμερικανὸν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ιαπωνίας.

Ο ΑΡΙΦΗ ΠΑΣΑΣ

‘Ο Ααριφῆ πασᾶ, δν πρὸ δλίγου ὁ Σουλτάνος δι-
ρισε πρωθυπουργὸν, ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει,
ἔτει 1830. Ο πατὴρ αὐτοῦ Σχεκίδ πασᾶς κατεῖ,
θέσιν λιαν διακεκριμένην ἐν τῇ ὁδῷ μαρτυρί-
τια.

Ἐν ἡλικίᾳ δεκαπέντε ἑτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὸ σφρ
γιδοφυλακεῖον ὃς ὑπεράριθμος, καὶ ἐν ἔτει 1847 σ
νώδευσε τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐπιφορτισμένον εἰδικὴν
ποστολὴν εἰς Ρώμην. Ἀκολούθως ἐγένετο γραμματε
τοῦ πατρός του, διαιμένιας τοιοῦτος κατὰ τὰ δύο ἐ^{τῶν}
τὰ δύοια διήνυσεν ὁ Σχεκίδης πασᾶς ὡς πρεσβευτ
τῆς Πύλου.

Μετὰ τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιστροφήν
ἐπεδόθη ἴδιως εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἔγενων γλωσσ
καὶ ἐξεπλήρωσε διαφόρους ὑπηρεσίας ἐν τῷ ὑπουργ
τῷ ἔξωτερικῷ.

Μετ' ὅλιγα. ἔτη συνώδευσε τὸν Ἀλῆ πασᾶν
Βιέννην μετὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρώτου γραμματέως,
δ' ἐπόμενον ἔτος διωρίσθη μετά τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ
Παρισίους. Ἡ γνῶσις τῆς γαλλικῆς γλώσσης συνε-
λεγεν ὅπερε καὶ διοισθή ὁ Ἀσοιφῆ πρῶτος διερμηνε-

τῆς ἐν Παρισίοις διθωρακικῆς πρεσβείας, βραδύτερον δὲ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ διβανίου (συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐν Τουρκίᾳ). Τὴν θέσιν ταύτην διετήρησε μέχρι τοῦ 1872.

Ἐκτὸτε καθεῖται διαφόρους σημαντικᾶς θέσεις ἐν Τουρκίᾳ· ὑπῆρξε διαδοχικῶς ὑψηλούργος τῶν ἔξωτεικῶν, πρόσδρος τοῦ ἐκτελεστικοῦ δικαστηρίου καὶ πρόεδρος τοῦ πολιτικοῦ τμήματος τοῦ ἀκυρωτικοῦ.

Ἐν ἔτει δὲ 1874 ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης.

Ο ΤΕΥΦΙΚ ΠΑΣΑΣ

Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Τευφίκ πασᾶ ὡς Κεδίσου τῆς Αἰγύπτου, οὐ τὴν εἰκόνα παραθέτομεν σήμερον, ἐγένετο τὴν 2/14 τοῦ ἀπελθόντος Αὐγούστου δι' ἐπισήμου τελετῆς ἣν περιγράφει ὁ ἐν Καΐρῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἀγγλικοῦ «Χρόνου» ὡς ἔπειτα:

Τὸ Κάιρον ἐξύπνησεν ἐνώρως τὴν πρωῒν τῆς 14 Αὐγούστου, καὶ αἱ δόθη, δι' ὧν τὸ ἐπὶ μακρῷ ἀναμενόμενον φιρμάνιον ἔμελλε νὰ διέλθῃ, ησαν πλήρεις ἐκ τοῦ ἀπαθόντος πως, ἀλλ' ἀγαθοῦ πλήθους τὸ ὅποιον

Ο ΑΑΡΙΦΗ πασᾶς Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος διωρίσθη πρεσβευτὴς τῆς Πύλης ἐν Βιέννη. Ὁτε δὲ ὁ Σουλτάνος ἐν ἔτει 1876 ἐγκαθίδρυσε τὸ Σύνταγμα, ὁ "Ααριφή πασᾶς διωρίσθη πρόεδρος τῆς γερουσίας.

Τὴν 5 Νοεμβρίου 1877 ἐγένετο πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας ἐν Παρισίοις, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Χαλίλ Σερίφ πασᾶ.

πάντοτε συνάζεται ὅταν πρόκηται περὶ Αἰγυπτιακοῦ τινος θεάματος. Τὸ περιεργότερον ἵσως χαρακτηριστικὸν ἀνατολικοῦ πλήθους εἶναι ἡ ἄκρα αὐτοῦ ἀδιαφορία εἰς οἰανδήποτε ἐξήγησιν τῶν αἰτιῶν τὰ ὅποια τὸ ἔφερον ἐκτὸς τῶν οἰκῶν των. Ὁλίγοι ἐλάσλουν περὶ τοῦ «Ἐφενδίνα Γκεδίδ» (νέου ἀντιβασιλέως) καὶ περὶ μεγάλου τινος προσώπου ἐλθόντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' ἀμφιβάλλω ἐάν 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν μεταξὺ τῶν πολυχριθμῶν θεατῶν ἐδίմον ἐνα τρίσιον ἐάν

εἰς τὸν Ἰσμαήλ ἢ τὸν Τευφίκ, ἢ τὸν Φινάδη ἢ τὸν Χαλίλ ἐπρόκειτο νὰ ἀποδοθῇ τιμὴ. Διεδόθη ὅτι θὰ ἐλέμπεται γῆραν μίκη ἐπίδειξις—τὸ ὅποιον ἐστήμαινε δριθμόν τινα στρατιωτῶν, μουσικῆς, ἀνθρώπων ἐν στολῇ καὶ πυροβολισμούς. Ταῦτα ησαν ἀξια θέας καὶ ἀκοῆς. Ἐπομένως ἐξῆλθον νὰ ἀπολαύσωσι τοῦ θεάματος.

Εἶχον μάθει τὴν προηγουμένην ἡμέραν ὅτι ἡτο δύσκολον νὰ προσπελάσῃ τις τὸν τελετάρχην. Ο Ζέκης πατᾶς, κατὰ γενικόν κανόνα λίγην προσηνή τελετάρ-

σεως δι' οὗ νὰ συστηθῇ ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἀντιβασιλέας ἐφάνη εὔμενέστερος, καὶ γάρις αὐτῷ, ἔλαθον τὴν ἀναγκαῖαν ἀδειαν.

Τὴν 8ην ὥραν οἱ ἐκλεκτοὶ 500 ἀνήλιθον τὸν λόφον ἐφ' οὗ κείται ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἀμέσως εἰσῆχθησαν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ αἰθουσαν τὴν ιδιαιτέρως φυλαχθεῖσαν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις. Ο εἰσερχόμενος ἔβλεπε κατέναντι αὐτοῦ παστάδα, ἐν ᾧ ἦτον ὁ Θρόνος. Η δεξιὰ πλευρὰ τοῦ δωματίου ἐπληροῦστο διὰ Γενικῶν

Ο ΤΕΥΦΙΚ πασᾶς ἀντιβασιλέας τῆς Αἰγύπτου.

χης, ὅλην εἶχε συμπάθειαν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου. Ο Ἐπίσημος Μηνύτωρ ἤρκει νὰ ἐκθέσῃ τὰ τῆς τελετῆς, οὐδὲ ἐχρειάζετο καὶ περισσότερον. Μόνον εἰς 500 θὰ ἐπετρέπετο ἡ εἰσοδος, αἱ δὲ ἀρτίως γενόμεναι μεταξρυθμίσεις τοσοῦτον ηὔξησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν Αἰγύπτῳ, ὥστε ἦτον ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ τόπος δι' ἀπλοῦν ἀστὸν ὅστις δὲν εἶχε οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῆς κυβερνή-

προξένων ἐν στολῇ καὶ Εύρωπαίων ὑπαλλήλων ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου μέρους ἐκάθηντο οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν σωματείων τοῦ μουσουλμανικοῦ, χριστιανικοῦ καὶ τοῦ Ιουδαϊκοῦ — σχεδὸν πάντες ἀμερολήπτως κεκοσμημένοι διὰ τῶν παρασήμων τοῦ Οσμανικοῦ τοῦ Μετζίτε, καὶ διπισθεν αὐτῶν ἡ βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ οἱ ιθαγενεῖς πριούχοντες. Εν τῷ κέντρῳ τοῦ δωματίου ἦτο πορφυροῦ βῆμα, ἐξ οὗ τὸ

ηγγισεν ὁ εὐθετος καιρὸς, διότι ἡ ἀρκτος δὲν ἔκινθη εἰσέτι, ἐπιθυμοῦσα πρώτον, ὅπως ἀνακαλύψῃ πόθεν ἥρχετο ὁ ὑποπτος ἐκεῖνος ἦχος. Ὁ κυνηγὸς ὑψωσε τὸ θανατηφόρον ὅπλον ταχέως καὶ ἀσφαλῶς, ἐσκόπευσε καὶ ὁ κεφαλυνοθόλος ἦχος τοῦ πυροβόλου ἤχησεν ἐπὶ τῶν πέριξ λόφων. Ὁ κλάδος τῆς δρύδες ὠλίσθησεν ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ θηρίου καὶ ἐταλαντεύετο ἔμπροσθεν καὶ ὅπισθεν, ἀλλὰ τὸ ζῶον ἔμεινε στερεῶς ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἐπειτα ἐκινθήθη ἄπαξ ἢ δις, καὶ παραχρῆμα διὰ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ κάτω ἔπεσεν ἵλιγγιῶν ἐπὶ τῆς χλόης μετὰ τεσούτου πατάγου, ὡστε ἐσείσθη τὸ ἔδαφος. [Ἐπεται συνέχεια]

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἡ ἐφ' ὅλον τὸν κόσμον παραγωγὴ τοῦ σίτου διὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπολογίζεται εἰς 1,540 ἑκατομμύρια κοιλὰ, ἐξ ὧν 360 ἑκατομ. παρήγαγον αἱ Ἕνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, 250 ἡ Γαλλία, 200 ἡ Ρωσία, 115 ἡ Γερμανία, 100 ἡ Ἰσπανία, 100 ἡ Ἰταλία, 110 ἡ Αὐστροουγγαρία, 90 ἡ Μεγ. Βρετανία, 30 ἡ Τουρκία, 40 ἡ Ρωμουνία, 20 ἡ Ἀλγερία, 25 ἡ Βελγική, 5 ἡ Ολλανδία, 90 ἡ Βαυαρία, 20 ὁ Καναδὲς, 20 ἡ Αὐστραλία, 5 ἡ Αἴγυπτος, 5 ἡ Πορτογαλία, 5 ἡ Ελλάς, 5 ἡ Σερβία, 3 ἡ Δανία, 3 ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία, 2 ἡ Ελβετία, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ χώραι 8.

* * * Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἦτο τὸ 1870 1,457,894· ἀλλὰ τὸ 1879 ἀνῆλθεν εἰς 1,679,775, ὥστε ἔχουμεν αὔξησιν κατὰ 221,881. Ἐν ἔτει 1838, ὅτε ἡ πρώτη ἀπογραφὴ ἐγένετο, ὁ πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 850,000, ὥστε σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη ἐν διαστήματι 40 ἑτῶν. Ἐν ἔτει 1870 αἱ Ἀθῆναι εἶχον πληθυσμὸν 48,000 ἀλλὰ τὸ 1879 ὑπελογίσθη εἰς 74,000· ἐνῷ ὁ Πειραιεὺς δόστις τὸ 1870 εἶχε 11,000, ἔχει νῦν 22,000. Κατὰ τὴν καλλιδρυσιν τοῦ βασιλείου, πρὸ πεντήκοντα δηλαδὴ ἑτῶν, αἱ Ἀθῆναι δίλιγον ἦσαν κρείττονες χωρίου ἐνῷ ὁ Πειραιεὺς, οὐδὲλως ὑφίστατο ὡς πόλεις.

* * * Ἐν τῇ Πολιτείᾳ Ὁχάρι τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν εἰς 10 γάμους ἀναλογεῖ μία δίκη περὶ διαζυγίου, καὶ ἡ ἀναλογία τῶν πραγματικῶν τελουμένων διαζυγίων εἶναι ἐν πρὸς 17. Ἐν ἔτει 1878 25,796 γάμοι συνήφθησαν. Ἡσαν δὲ ἡδη ἐκκρεμεῖς 1349 δίκαια περὶ διαζυγίου, ἐνῷ ἀγώναι εἶχον κινθῆ 2,024 διὰ νέα διαζύγια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαλυόντων κατὰ τὸ ἔτος γάμων ἀνῆλθεν εἰς 1432.

* * * Ο καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην (πλὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας) ἀριθμὸς τῶν τηλεγραφιῶν γραφείων κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς είναι 10,141 ἐξ ὧν ἡ Ελλάς ἔχει 75.

* * * Τὸ ἔθνικὸν δάνειον τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας τὸ φέρον τόκον καθίσταται ὑπέροχον. Εἰς μὲν τὴν Ολλανδίαν ὄρειλει 84,507,000 φιορ. εἰς τὴν Ἀγγλίαν 113,760,000 λίρες καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν 565,231,000 φρ. Κατὰ τὸν μῆνα Ιούλιον τὸ ποσὸν τοῦ χαρτονομίσματος αὐτῆς μὴ φέρον τέκνων ἀνήρχετο εἰς 716,515,125 ρούβλια, εἰς τὸ ὑπέροχον δὲ τοῦτο ποσὸν πρέπει ἔτι νὰ προστεθῶσι 650,650,000 γάρτινα ρούβλια, τὰ δόποια ἐσχηματίσθησαν ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων ἑτῶν. Οὕτω ἐν Ρωσίᾳ κυκλοφορεῖ νῦν τὸ κολοσσιαῖον ποσὸν 1,132,165,125 χαρτίνων ρούβλιων.

* * * Κατὰ τὴν ὀρτίων δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν τὸν ὑπουργὸν τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας δὲ ἀριθμὸς τῶν καταθετῶν ἐν ταῖς τραπέζαις τῆς ἀποτακτικῆσεως τῆς χώρας ἔκεινης ἦν ἐν ἔτει 1870, πρὸ τοῦ πολέμου εἰς 2,130,000· τὸ 1875, 2,642,000, τὸ 1877, 2,863,000 καὶ τὸ 1878, ὑπὲρ τὸ 3,000,000. Αἱ καταθέσεις δὲ ἦσαν ἐν μὲν τῷ 1870, 714,000,000 φρ. ἀνελθόντα μέχρι τοῦ 1878 εἰς 1,010,000,000 φράγκων.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

"Ἄνοιξε μάνα μου,

"Ἄχ! πῶς κρύβωνα,

Γυμνὸν καὶ ἀνύμπορο,

"Ἡ παγωνιά.

Μὲ εὐρῆται τὸ ἄμοιρο,

"Σ' τοὺς δρόμους μόνο,

Δίχως φωμάκι

Καὶ κατοικιά.

Φαμάκια ὑπόστα,

Σ' είχα ποτίση,

Σ' τὰ περασμένα,

Χρόνια μικρά.

Ἐσύ μὲ ἐμάλωνες,

Καὶ νὰ κτυπήσῃ,

Τὸ χέρι ἐξήταγε,

Ορμητικά.

"Ω! πόσα βάσανα,

Μακρὺα ἀπ' τ' ἐσένα,

Δὲν εἶδα τὸ ἄμοιρο,

"Σ' τὸν κόσμο αὐτό!

Πόσαις νυχτούλες,

Μὲ πεινασμένα,

Χειλάκια ἐπεσα,

Νὰ κοιμηθῶ.

Τώρα μεγάλωσα,

Μετανοιωμένο,

"Ἐχω σ' τὰ στήθα μου,

Πικρὸ καύσο.

Μάνα μου δη Πλάστης,

Τιμωρημένο,

Δέ με σὲ ἐσένα,

Στέλνει γυμνό.

"Ἐσεῖς ποῦ βλέπετε,

Ἡώς τυραννότε,

"Ἡ πονεμένη μου,

Μαύρη Φυχή.

Τὴν πόρτα μ' ἀνοίξες

Κι ἀπελπισμένο,

Τοὺς δρόμους ἐπῆρα,

Τὴν ἐρημιά.

Τ' ἀκούει ἡ μάνα του καὶ φοβισμένο,

Πίγγει τὸ μάτι της ἐκεῖ μπροστά.

Μὰ ἡ Σύρα ἀνοίγει καὶ τὸν διωγμένο,

Τὸ γυιό της σφίγγει σ' τὴν ἀγκαλιά.

N. Γ. ΙΓΓΛΕΣΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

— «Ἐπὶ τῷ ἀνέρῳ θαράτῳ θετικοῦ ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαρίτου, τελευτήσαντος τὴν 24 Ιουλίου 1879». Τὸ τὸν ἀνωτέρῳ τίτλῳ ἐδημοσιεύθησαν ἐν φυλλαδίῳ οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι οἱ ἐκφωνηθέντες ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἐνδέδου ποιητοῦ καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίσαντος τὴν ἀπονομὴν τιμῶν κατὰ τὴν κηδείαν.

— «Ἀηθείαι διὰ τὸν λαόν, ἡ ζητήματα τινὰ θεολογικὰ καλῶς ἐκτεθεῖμενα, ὑπὸ Οὐιλλιέλμου Σ. Πλωμερ (Θ. Δ.), ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Μ. Δ. Καλαπόθανη (Ι. Δ.)». Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Λακωνίας, 1879.

— «Δημοσίευμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Συλλόγου Ρήγα», εἰς 8ον, σελ. 32. Περιέχον τὰ πρακτικὰ τριῶν συνδιάστεων.